

Norme de redactare Proiecte de diplomă (licență) și disertații de masterat

Pentru evitarea problemelor de tehnoredactare, vă rugăm să respectați parametrii tehnici indicați mai jos.

1. Margini, spațiu între rânduri, corp de literă:

- formatul paginii: A4
- margini (*top, bottom, left, right*): 2.5 cm (0.98 inches)
- colontitlu (*header*) și coloncifru (*footer*): *header*: 0, *footer*: 0
- distanța între rânduri: 1 ½ (inclusiv la note și la bibliografie)
- corp de literă (font) în titluri: 14 – Times New Roman (TNR), drept, bold
- corp de literă (font) în subtitluri: 13 – Times New Roman, drept, bold
- corp de literă (font) în corpul textului: 12 – Times New Roman, drept
- corp de literă (font) în note și în bibliografie: 11 – Times New Roman, drept

Un proiect de diplomă (licență) trebuie să aibă în jur de 35 de pagini (incluzând bibliografia, dar fără anexe), dacă este pe lingvistică (arabă literară sau dialecte arabe), și în jur de 50 de pagini (incluzând bibliografia, dar fără anexe), dacă este pe literatură, cultură, civilizație.

O lucrare de disertație pentru masterat trebuie să aibă 45-50 de pagini (incluzând bibliografia, dar fără anexe).

2. Cuvintele în limbi străine:

Puneți cuvintele în alte limbi decât cea de redactare a textului (adică româna) în *italice*. Pentru notarea arabei în alfabet latin veți primi o listă cu indicații.

3. Notele:

Folosiți doar comanda de *footnotes*. Nu apelați decât la note explicative. Trimiterile bibliografice se vor face în text.

4. Citatele:

Citatele care presupun mai puțin de trei rânduri vor fi incluse în corpul textului (12 TNR) și semnalate prin ghilimele („...”). Citatele mai lungi de trei rânduri

vor fi redactate cu corp 11 (TNR) și cu retragere de 2 cm stânga, dar fără ghilimele. În toate cazurile, **nu uitați să menționați sursa acestora**.

Intervențiile autorului lucrării în citat vor fi semnalate prin paranteze drepte: [...], [sic] etc.

5. Părțile constitutive ale textului:

Dacă doriți să recurgeți la subsecțiuni în interiorul textului, folosiți sistemul zecimal (1. ; 1.1 ; 1.1.1 // 2.1. ; 2.2. etc.)

6. Limba de redactare:

Lucrările vor fi redactate în limba română, cu respectarea convențiilor ortografice și de editare specifice.

7. Foaia de titlu:

Foaia de titlu va respecta următorul format:

Numele instituției (Universitatea din București, Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, Secția de Arabă) (TNR 14)

Titlul lucrării (TNR 16)

Prenumele și numele autorului ; prenumele, numele și titlul academic al coordonatorului (TNR 12)

8. Trimiterile bibliografice:

Trimiterile bibliografice vor fi inserate în text, între paranteze rotunde, sub forma (numele autorului, an: pagină / pagini; ex.: Firănescu, 2003: 14). Dacă citați mai multe lucrări ale aceluiași autor, apărute în același an, acestea vor fi diferențiate prin adăugarea unei litere la anul apariției lucrării (nu uitați să faceți acest lucru și la bibliografie, adică Firănescu, 2003a: 23). Pentru citatele din Coran se va menționa: (Coran, XXV: 10), unde cifra romană indică numărul surei, iar cea arabă, numărul versetului).

9. Bibliografia:

Listarea se face alfabetic, după numele autorului, și cronologic (dacă citați mai multe lucrări ale aceluiași autor, menționați-le în ordinea apariției lor, de la cea mai veche la cea mai recentă). Nu uitați să diferențiați lucrările aceluiași autor, apărute în același an, prin adăugarea unei litere la anul apariției, conform specificației de mai sus. Apăsăți pe tasta *enter* la fiecare intrare nouă, recurgând și la comanda specială de paragraf de tipul *hanging*.

Ca principiu general, volumele (cărți sau periodice) se redau în italice, iar părțile constitutive ale acestora (articole, studii etc.), în caractere drepte și între ghilimele.

Informațiile suplimentare privind lucrarea menționată (editor, traducător etc.) se furnizează în limba de redactare a textului, adică româna; la fel și informațiile privitoare la locul apariției lucrării (dacă lucrarea este apărută la Cairo, se va scrie **Cairo** și nu **Al-Qāhira**).

9a. Monografii, dicționare, cu unul sau mai mulți autori:

Sitaru, Laura. 2009. *Gândirea politică arabă*. Iași: Polirom.

Wehr, Hans. 1990. *A Dictionary of Modern Written Arabic* (editor: J. Milton Cowan). Londra: MacDonald & Evans Ltd.

Al-Ġāzālī, Abū-Hāmid. 2001. *Tahāfutu t-tahāfuti*. Beirut: Al-'Asriyya.

Stam, Robert & Sandy Flitterman-Lewis. 1992. *New Vocabularies in Film Semiotics. Structuralism, post-structuralism and beyond*. Londra/New York: Routledge.

9b. Culegeri, antologii, ediții cu unul sau mai mulți editori:

Lewis, Bernard (editor). 1976. *The World of Islam*. Londra: Thames & Hudson Ltd..

Gambier, Yves & Henrik Gottlieb (editori). 2001. *Oriental Landscapes*. Amsterdam: John Benjamins.

În cazul lucrărilor cu mai mult de trei autori sau editori, va fi menționat doar primul dintre ei, urmat de indicația *et al.*

9c. Numere tematice ale unor periodice:

Mason, Ian (editor). 1999. *Dialogue Interpreting*. Manchester: St Jerome. Special issue of *The Translator* 5 (2).

9d. Articole

9d1. Articole, studii, contribuții la volume colective:

Mion, Giuliano. 2008. „Il giordalesinese”. Durand, Olivier & Angela Daiana Langone (editori). 1978. *Il filo di seta*. Roma: Aracne. 145-172. [145-172 reprezintă paginile extreme ale articolului]

Lory, Pierre. 1998. „Développement historique de la magie en terre d’islam”. Jean Servier (coordonator). 1998. *Dictionnaire critique de l’ésotérisme*. Paris : Presses Universitaires de France. 765-789.

9d2. Articole în periodice:

Palva, Heikki. 1969. „Balgāwi Arabic”. *Studia Orientalia* 4 (2). 1-15.

9e. Lucrări de referință fără autor menționat.

***. 2000. *Coranul* (traducere: George Grigore). București: Kriterion.

9f. Traduceri de texte:

Hitti, Philip. 2008. *Istoria arabilor* (traducere: Irina Vainovski Mihai). București: ALL.

10. Surse în format electronic:

Burce, Kaya. 2007. „The Role of Bilingualism in Translation Activity”. *Translation Journal*. <http://accurapid.com/journal/39bilingual.htm> (consultat pe data de 25.09.2009).

Reguli de transcriere a textelor arabe în alfabetul latin

Modul de transcriere a fiecărui fonem în parte este cel stabilit în manualul *Limba arabă – pronunție și scriere*, de George Grigore, apărut la Editura Fundației România de Mâine, București, 2002.

ex. vocala lungă *a* – *ā*, consoana fricativă interdentală surdă – *t̤*, africata prepalatală sonoră – *ǰ* etc.

La baza transcrierii unui text sau pasaj în limba arabă în alfabetul latin stă următorul principiu: transcrierea trebuie să redea toate fenomenele fonetice atestate de scrierea arabă **vocalizată** conform normelor actuale.

Aplicarea acestui principiu are următoarele consecințe:

a) asimilarea consoanei / din articolul hotărât de către consoanele „solare” va fi redată în transcriere prin substituirea consoanei / cu consoana solară cu care începe cuvântul transcris.

ex. *ar-rağulu, at-tiğāratu, aš-šarikatu, az-zamanu, an-nāsu.*

b) vocalele care urmează o „hamza de legătură” se notează, la început de enunț, neprecedate de semnul folosit pentru transcrierea consoanei hamza (stopul glotal).

ex. *al-mudīru fī maktabihi; irtafa^catⁱ l-’as^cāru.*

c) vocalele care urmează o „hamza de legătură” în interiorul enunțului nu se notează.

ex. *hādā l-mabnā kabīr^{un};
sami^ctu ’anna ’abāka štarā sayyārat^{an} ġadīdat^{an};
iltaqaytu bihi ba^cda ntiqālihi ’ilā manzilihi l-ğadīdi.*

d) vocala lungă *a* este marcată în transcriere ca lungă, chiar și în cuvintele în care, conform ortografiei arabe, nu este notată cu litera *’alif*, dar este marcată ca lungă în vocalizare:

ex. *hādā, dālika, lākin* etc.

e) transcrierea **nu** redă fenomenele fonetice **neatestate** de scrierea arabă vocalizată; astfel, o vocală lungă de la finalul unui cuvânt care, urmată de un cuvânt care începe cu o „hamza de legătură”, se scurtează devenind centrul unei silabe închise, este marcată în transcriere ca vocală lungă, având în vedere că scurtarea ei **nu** este atestată de scrierea arabă vocalizată.

ex. *’anā fī l-madrasati, sāfarnā ’ilā l-ğazā’iri, ištarā l-muhandisu sayyārat^{an}.*

Se notează folosind comanda *superscript* din programul Word:

a) *tanwīn*-ul (împreună cu vocala care îl precede, atunci când aceasta are calitatea de desinență casuală sau când rezultă din contragerea a două vocale dintre care una este desinență casuală, cum este cazul numelor care se termină în *tanwīn kasra*).

ex. *bayt^{un}, bayt^{an}, baytⁱⁿ, madrasat^{un}, madrasat^{an}, madrasatⁱⁿ, baqā^{un}, baqā^{an}, baqāⁱⁿ, cālⁱⁿ, ġārⁱⁿ, muštarⁱⁿ*

b) *tanwīn*-ul (fără vocala care îl precede, atunci când aceasta nu are calitatea de desinență cazuală, la numele care nu au flexiune cazuală aparentă).

ex. *mabnaⁿ, multaqaⁿ, mustašfaⁿ* etc.

c) vocala care i se adaugă unui cuvânt care se termină în consoană pentru a compensa afereza vocalei care urmează o „*hamza* de legătură”.

ex. *qara’atⁱ t-tilmīdatu kitāb^{an} canⁱ l-’adabi l-^carabiyyi sta^cārathu min^a l-maktabati.*